

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: **P. B.**
zastoupeného advokátkou Mgr. Jitkou Zderčíkovou
se sídlem Nuselská 375/98, Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti: **Slovácké vodárny a kanalizace, a.s.**
se sídlem Za Olšávkou 290, Uherské Hradiště

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2015, č.j. KUZL 72631/2015, sp. zn. KUSP 60092/2015 ÚP-Ha

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný zamítl podané odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Uherský Ostroh (dále též „stavební úřad“) ze dne 21. 7. 2015, č. j. SÚ-MIK-5-NAŘ-898/2015. Tímto rozhodnutím stavební úřad dle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006

Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, nařídil žalobcům odstranění stavby „bílá maringotka na kolech o rozměrech cca 2,0 x 6,0m“ umístěné na pozemku parc. č. x v katastrálním území Ch., obec O. N. V., provedené bez rozhodnutí stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem. Zároveň mu uložil povinnost nahradit náklady řízení stanovené paušální částkou ve výši 1 000 Kč a rovněž mu uložil dle § 130 odst. 1 stavebního zákona povinnost předložit stavebnímu úřadu před zahájením odstranění stavby návrh technologického postupu prací při odstraňování stavby.

II. Stručné shrnutí obsahu žaloby

2. Ve včas podané žalobě žalobce předně kritizoval průběh kontrolní prohlídky dne 20. 11. 2012, jež proběhla bez jeho souhlasu, žalobce o ní nikdy nebyl informován. Správní orgán vstoupil na jeho pozemek bez jeho vědomí, a zápis o ní nebyl řádně vyhotoven a založen do spisu. Takový důkaz je tudíž bezpředmětný. Nebyly splněny podmínky ust. §172 odst. 2 až 6 stavebního zákona. Pokud se týká vstupu na pozemek, nejednalo se o případ, kdy by šlo o bezprostřední ohrožení života nebo zdraví osob či zvířat. Navíc není možno ve věci rozhodnout pouze na základě jediného důkazy, opatřeného v rozporu se zákonem. Povinností správního orgánu bylo na prohlídku pozvat žalobce, popřípadě ho o prohlídce bez zbytečného odkladu informovat, což se nestalo. Správní řízení však bylo zahájeno právě na základě „kontrolní prohlídky“ ze dne 20. 11. 2012, žalobou napadené rozhodnutí bylo tedy vydáno na základě nezákonně opatřeného podkladu.
3. Dále žalobce uvedl, že tvrzení o zaměření objektů Geodetickou kanceláří Uherské Hradiště, M. K. v roce 2008 je novou verzí tvrzení správního orgánu, je absurdní, aby do geometrického plánu bylo zaznamenáno vozidlo s koly, navíc i takové zaměření musí probíhat v souladu s §172 stavebního zákona. Maringotka de žalobce na uvedeném místě nestojí dlouhodobě. Ani z kontrolní prohlídky ze dne 20. 12. 2012 není zřejmé, že by maringotka stála na jeho pozemku. Žalobce se dále dovolával § 79 odst. 3 písm. j) stavebního zákona, s tím, že na pozemku nestála „stavba“ nikdy déle než 30 dnů. Jako důkaz navrhli připojit související spisy stavebního úřadu a výslech svědků. Není zřejmé, jakým způsobem stavební úřad identifikoval pozemek žalobce, jenž není v terénu nijak označen.
4. Žalobci dále navrhli jako důkaz dokumentaci o dělení pozemku parc. č. x v katastrálním území Ch. Dělení bylo povoleno pouze s tím, že pozemky budou propojeny společnou cestou, která bude sloužit také pro svoz komunálního odpadu. Poukázali též na to, že jejich pozemek je v územním plánu veden jako vodní plocha, protože je postup žalovaného nekonstruktivní.
5. Žalobce se dovolával zásad legitimního očekávání, rovného přístupu a předvídatelnosti, a to s poukazem na jiné osoby, jimž byly stavby povoleny, či na těžbu v dané lokalitě. Navrhl připojení řady správních spisů, které by si měl soud vyžádat od stavebního úřadu, týkajících se povolení staveb, přičemž označil pozemky v katastrálním území O. N. V., na kterých jsou umístěny stavebním úřadem povolené stavby. Pokud se týká těžby písku, navrhl, aby byla vyzvána firma DOBET a.s. k předložení listin osvědčujících, že dobývání písku v lokalitě probíhá způsobem nenarušujícím ochranné pásmo vodního zdroje. Dle jeho názoru firma DOBET a.s. postupuje v rozporu se zákonem. Dále navrhl jako předběžnou otázku posouzení legality vyhlášení ochranného pásma pro vodní zdroj v dané lokalitě, k němuž došlo až dodatečně. Namítl rovněž, že předmětný pozemek je v územním plánu veden jako vodní plocha, protože je postup žalovaného nekonstruktivní. Závěrem namítl, že žalovaný neměl použít koncentraci správního řízení, poněvadž nešlo o řízení zahájené na návrh.
6. Za nedostatečné žalobce považuje vyjádření dotčených orgánů a účastníka Slovácké vodárny a kanalizace o nesouhlasu s dodatečným povolením stavby, která je v ochranném pásmu II. stupně

pro vodní zdroj O. n. v. s tím, že je požadováno odstranění stavby. Z tohoto stanoviska není zřejmé, s jakými konkrétními podmínkami je v rozporu.

7. Městský úřad v Uherském Hradišti vydal 16. 6. 2006 vyhlášku týkající se vodních ploch a těžby s tím, že má být zpracována koncepce řešící možnost rekreačního využití těžebního jezera, na základě které bude po ukončení těžby možno upravit režim v ochranném pásmu. Žalobce se tuto koncepci pokusil vyžádat, nebyl však úspěšný. Navrhl, aby ji vyžádal soud.
8. Obvodní báňský úřad pro území krajů Jihomoravského a Zlínského vydal ve věci záporné stanovisko s tím, že nesouhlasí s umístěním stavby z důvodu evidovaného dobývacího prostoru, toto stanovisko je nepřezkoumatelné. Navíc je v rozporu s vyjádřením Slováckých vodáren, které je opřeno o jiné důvody.
9. Negativní stanoviska dotčených orgánů znemožňují žalobci obhospodařovat vlastní pozemek a využívat ho k chovu včel. V maringotce jsou umístěny úly. Navíc je žalobci známo, že v roce 2015 mělo dojít ke kolaudaci dvou objektů na tzv. „Rybářském poloostrově“, což není v souladu se zásadou předvídatelnosti a transparentnosti rozhodování. Jedná se rovněž o rozpor s §2 odst. 4 správního řádu, neboť tak při rozhodování o podobných případech vznikají nedůvodné rozdíly.
10. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný nejprve shrnul žalobní námitky. K námitce, že důkaz o kontrolní prohlídce provedené dne 20. 11. 2012 nebyl založen do správního spisu konstatoval, že v rámci řízení nebyla tohoto data provedena kontrolní prohlídka a takový důkaz ani nemohl být součástí správního spisu. Řízení ve věci bylo zahájeno již v roce 2009. Podkladem pro zahájení řízení bylo zaměření objektů v roce 2008, které bylo provedeno Geodetickou kanceláří Uherské Hradiště, M. K., mimo jiné i na pozemku parc. č. x v k. Ch. Součástí správního spisu je doklad, že tento pozemek je ve vlastnictví žalobce. Kopie zaměření, ze které je patrné, že je na tomto pozemku předmětný objekt, je součástí správního spisu, stejně jako fotodokumentace. S těmito podklady dostali účastníci možnost se seznámit, jsou dostatečné pro řízení o odstranění stavby. V rámci řízení pak bylo provedeno ohledání na místě samém spojené s ústním jednáním, ze kterého byl pořízen protokol. Bylo zjištěno, že bílá maringotka je na uvedeném pozemku umístěna zcela stejně, jako tomu bylo v roce 2008. Zaměření s fotodokumentací a ohledání v roce 2015 jsou dostatečným důkazem o existenci nepovolené stavby. Žalobce dostal možnost se seznámit s veškerými podklady v průběhu řízení, a to v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby, ve výzvě ze dne 14. 3. 2013 a ze dne 16. 6. 2015, nikterak je nezpochybnil. Stavební úřad se při zajišťování podkladů pohyboval ve zcela veřejně přístupné oblasti štěrkových jezer. Objekt na pozemku žalobce lze charakterizovat jako výrobek plnicí funkce stavby, jehož umístění vyžaduje projednání stavebního úřadu. Byť je tento objekt na kolech, je stabilně a dlouhodobě umístěn na pozemku a evidentně s ním není manipulováno, jeho součástí jsou venkovní schodky. Na pozemku je současně umístěn i plechový sklad, o němž bylo vedeno samostatné řízení o odstranění stavby. Objekt je na pozemku umístěn trvale, není ho jako celek možno přemístit, je užíván k rekreaci, občasnému odpočinku a uskladnění nářadí.
12. Tvrzení žalobce, že správní orgán v jiných případech povolil chaty pro jiné vlastníky, se nezakládá na pravdě. V oblasti „štěrkových jezer“, v části zvané „Rybářský ostrov“, byly v minulosti povolovány pouze rybářské boudy, a to tehdejším MNV O. N. V. na základě doporučení rybářského svazu. V současné době jsou tyto pozemky včetně staveb ve vlastnictví jiných osob, žádná za staveb v uvedené lokalitě však nebyla povolena stavebním úřadem. Stavební úřad bude prověřovat, zda jsou tyto stavby provedeny tak, jak byly povoleny. V prostoru „štěrkových jezer“ stavební úřad již opakovaně pravomocně rozhodl o nařízení odstranění staveb (žalovaný

konkretizoval 15 případů, ve kterých bylo rozhodnuto o nařízení odstranění stavby v lokalitě šterkových jezer, mimo případ žalobců).

13. Činnost společnosti DOBET, spol. s r. o., v daném území se netýká předmětu vedeného řízení. Pokud jde o vyhlášení ochranného pásma, stavební úřad posuzuje věc dle současného stavu, stavba se nachází v ochranném pásmu II. stupně pro vodní zdroj O. N. V., lokalita č. 2.
14. Při odvolacím řízení nebylo přihlíženo k návrhu žalobce na připojení správních spisů týkajících se pozemků uvedených v odvolání ze dvou důvodů; jednak s ohledem na zásadu koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jednak pro nadbytečnost navrhovaných důkazů (namítaný nerovný přístup žalovaný již přezkoumal a neshledal jej). Dle žalovaného takový postup není v rozporu s citovanou judikaturou.
15. Pokud se týká vyjádření Slováckých vodáren a kanalizací a.s., jedná se o vyjádření účastníka řízení, nikoliv o stanovisko dotčeného orgánu., které by bylo podkladem pro rozhodnutí. Pokud žalobce zmiňuje jako podklad stanovisko Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského, žádné takové není součástí správního spisu v dané věci. Žalobcem uvedená vyhláška Městského úřadu v Uherském Hradišti ze dne 16. 6. 2006 se týkala stanovení ochranného pásma II. stupně vodního zdroje O. N. V. – mimo jiné i v k.ú. Ch., kde se nachází pozemek s předmětnou stavbou. Byla změněna rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje, přičemž pro území v ochranném pásmu II. stupně pro vodní zdroj O. N. V. byla stanovena podmínka „...je zakázáno umístování a realizace staveb včetně jiných zařízení (nesplňujících kritérium stavby) mimo objekty vodárenské a těžební.“

IV. Posouzení věci soudem

16. Soud, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadená rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správce poplatku včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba není důvodná.
17. Jak soud zjistil ze správního spisu, řízení v předmětné věci - odstranění bílé maringotky na kolech - na pozemku parc. č. x v k. ú. Ch. bylo zahájeno již v roce 2009. Oznámení o zahájení řízení ze dne 19. 5. 2009, č.j. SÚ-MIK-898/2009 bylo dne 22. 5. 2009 doručeno, jak je zřejmé z doručky založené ve správním spise, přímo žalobci. V tomto oznámení byl také žalobce poučen o svých právech a povinnostech, zejména o právu navrhnout důkazy, vyjádřit se k věci i podkladům rozhodnutí a nahlížet do správního spisu. Rovněž byl poučen o možnosti žádat o dodatečné povolení stavby, ze spisu však nevyplývá, že by tuto možnost využil. Přípisem ze dne 14. 3. 2013 byl žalobce vyzván ke sdělení, zda stavbu, bílou maringotku na kolech, odstraní svépomocí a ke sdělení dalších údajů. Byl také informován, že ve věci byly shromážděny podklady pro rozhodnutí a byl vyzván k vyjádření k podkladům. Výzva byla žalobci doručena 19. 3. 2013. Dne 16. 4. 2013 doručila správnímu orgánu prvního stupně zástupkyně žalobce vyjádření k věci, které bylo společné pro více vedených řízení s obdobným předmětem. Jádrem vyjádření byl názor, že maringotka nebo obytný přívěs nejsou stavbou a nelze tedy rozhodnout o jeho odstranění. Je zde uvedeno, že nebyla zastavěná žádná plocha, je zde umístěna pouze maringotka. Následně byl žalobce přípisem ze dne 20. 5. 2015 přizván k ústnímu jednání spojenému s místním ohledáním, které bylo stanoveno na 11. 6. 2015. Přípis mu byl doručen dne 26. 5. 2015. Dále byl tento přípis doručen dne 20. 5. 2015 zástupkyni žalobce Mgr. Jitce Zderčíkové. Jak je zřejmé z ručně psaného protokolu ze dne 11. 6. 2015 z místního šetření na pozemku parc. č. x, žalobce se tohoto místního šetření osobně zúčastnil, protokol podepsal. Bylo zjištěno, že se zde nachází bílá maringotka na kolech včetně schůdků a dále sklad. Následně byl žalobce i jeho zástupce vyzván k seznámení s podklady rozhodnutí a vyjádření k podkladům výzvou ze dne 16. 6. 2015. Dne 21. 6. 2015 bylo vydáno Městským úřadem Uherský Ostroh rozhodnutí č.j. SÚ-MIK-5-NAŘ-898/2015 o nařízení odstranění předmětné stavby.

18. Žalobce v první řadě namítal, že záznam o kontrolní prohlídce ze dne 20. 11. 2012 byl vystaven ex post, nebyl řádně vyhotoven a založen do správního spisu, o kontrolní prohlídce nebyl žalobce řádně informován. V této souvislosti dále zdůraznil, že správní řízení bylo zahájeno právě na základě uvedené kontrolní prohlídky, což způsobuje nezákonnost celého správního řízení. Soud konstatuje, že tato námitka je zcela nedůvodná. Jak je zřejmé z obsahu správního spisu, žádný záznam o kontrolní prohlídce ze dne 20. 11. 2012 není jeho součástí. Není ani zmiňován v rozhodnutích správních orgánů. Řízení ve věci bylo zahájeno již v roce 2009, místní ohledání proběhlo za účasti žalobce v roce 2015, konkrétně dne 11. 6. 2015, a to nejen s vědomím žalobce, ale i za jeho osobní účasti. Ze zápisu o tomto šetření není zřejmé, že by žalobce jakkoliv toto šetření zpochybňoval, popřípadě odpíral povolit vstup na pozemek. Při místním šetření bylo postupováno v souladu s § 172 odst. 1 stavebního zákona.
19. Žalobce namítal, že tvrzení o zaměření objektů Geodetickou kanceláří Uherské Hradiště, M. K. v roce 2008 je novou verzí tvrzení správního orgánu. Soud k této námitce konstatuje, že správní orgán prvního stupně v oznámení o zahájení řízení z 19. 5. 2009 pouze konstatoval, že zahajuje řízení o odstranění stavby, bílé maringotky na kolech na pozemku parc. č. x v k. ú. Ch. Součástí spisu je fotodokumentace bez uvedení data, kopie zaměření pozemků, ze které však není patrné, kdo ji učinil a z kterého je data a výpis z katastru. Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí o odstranění stavby pouze odkazoval na zjištění pracovníků odboru výstavby a životního prostředí Městského úřadu Uherský Ostroh bez uvedení konkrétního data, na základě kterého bylo řízení zahájeno. Pro jeho rozhodnutí bylo stěžejní místní ohledání na místě samém, které proběhlo za účasti žalobce dne 11. 6. 2015. Na zjištění z roku 2008, kdy bylo provedeno Geodetickou kanceláří Uherské Hradiště, M. K. zaměření objektů na pozemcích v oblasti v k. ú. Ch. v oblasti těžebního jezera, neodkazoval, toto není ani součástí správního spisu. Na uvedené zjištění odkázal ve svém rozhodnutí žalovaný, který uvedl, že zaměření objektů provedené Geodetickou kanceláří Uherské Hradiště, M. K. bylo podkladem pro zahájení řízení. Je jisté pochybením správních orgánů, že tento podklad není v podobě, kdy by bylo jasně zřejmé, že se právě o tento doklad jedná, součástí správního spisu. Toto pochybení však není takového charakteru, aby způsobilo nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce po zahájení řízení nezpochybňoval fakt, že bílá maringotka na kolech je na pozemku parc. č. x v k. ú. Ch. umístěna. Ve vyjádření k věci ze dne 15. 4. 2013, které bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno následujícího dne, bylo výslovně uvedeno, že pozemek zastaven není, protože na něm stojí pouze maringotka – přívěs, bylo polemizováno s tím, že se nejedná o stavbu. Při místním šetření dne 11. 6. 2015 na pozemku maringotka rovněž stála.
20. Dále žalobce v žalobě odmítá, že by maringotka stála na jeho pozemku dlouhodobě. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou. Soud odkazuje na výše uvedené skutečnosti, ze kterých je zřejmé, že maringotka na pozemku dlouhodobě stála. Za této situace by bylo nadbytečné provádět další dokazování ohledně této skutečnosti. Správní orgány při posouzení předmětné stavby oprávněně vycházely z toho, že maringotka na pozemku stojí dlouhodobě, spolu s plechovým skladem, postaveným na stejném pozemku v těsném sousedství slouží k občasnému odpočinku nebo současně i k uložení nářadí. Žalovaný ji správně posoudil jako „výrobek plnicí funkce stavby“. Tento nový pojem zavedl do právního řádu Stavební zákon, aniž by ho definoval nebo jej nějak blíže vymezoval. Jde o novou kategorii stavebního zákona odlišnou od staveb, terénních úprav a zařízení. Výrobky plnicí funkce stavby, na rozdíl od stavby ve smyslu § 2 odst. 3 zákona, nejsou výsledkem stavební činnosti, tj. přesněji řečeno nevznikly s použitím stavební nebo montážní technologie, ale jiné průmyslové, např. strojírenské technologie. Výrobek plnicí funkce stavby je zařízením vyrobeným továrním způsobem. Pojmu „výrobek plnicí funkce stavby“ je nutno rozumět tak, že se jedná o výrobek, který plní takovou funkci, jakou obvykle plní stavby (tj. stavby ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona). Podle § 2 odst. 3 stavebního zákona se stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez

zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby.

21. Pokud se týká výrobků plnících funkci stavby, soud odkazuje na komentářovou literaturu (Macháčková, J. a kol.: Stavební zákon. Komentář. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 18.), jedním z mnoha možných příkladů takových výrobků jsou „zahradní domky“, které si stavebníci jako zkompletovaný celek zhotovený u výrobce zakoupí, aby jej jako takový umístili na konkrétním pozemku a následně užívali jako „klasickou“ stavbu vzniklou stavební činností. Obdobným příkladem jsou tzv. mobilní domy. V okamžiku, kdy tento výrobek ztratí svoji mobilitu, tj. pokud by bylo záměrem jeho majitele osadit jej na pozemek s tím, že má začít plnit jako svůj základní účel funkci stavby (např. pro bydlení či rekreaci), pak takový výrobek plně podléhá povolovacím režimům dle stavebního zákona. Jiný komentář (Potěšil, L.; Roztočil, A.; Hrušová, K.; Lachmann, M.: Stavební zákon - online komentář. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 3/2014. K § 2.) pak dodává, že jde zejména o tzv. mobilheimy, kdy se používají objekty, které jsou na místo dovezeny a slouží k bydlení, aniž by před tím muselo nutně dojít k montáži nebo jiné stavební činnosti. Důvodem přiblížení výrobků plnících funkci stavby ke klasickým stavbám je shodný následek, potažmo účel jejich užívání. Z toho důvodu není namístě je posuzovat odlišným způsobem.
22. Jak vyplývá z fotografií založených ve správním spise a z místního šetření, v případě předmětné stavby (maringotky na kolech) se jedná jednoznačně o výrobek plnící funkci stavby ve smyslu stavebního zákona, který je na pozemku umístěn trvale, vedle plechového skladu. Tento objekt zde stojí dlouhodobě, je užíván společně s plechovým skladem, není mobilní, společně slouží k užívání osobami. Soud se ztotožňuje se správními orgány v názoru, že se v daném případě jedná o „výrobek plnící funkci stavby“, jehož odstranění mohlo být ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařízeno.
23. Soud také konstatuje, že k právnímu posouzení objektu jako výrobku, který plní funkci stavby, a k dlouhodobosti jeho umístění správními orgány postačovaly informace obsažené ve správním spisu. Nebylo nutné, aby dále shromažďovaly důkazy ohledně trvalého či dlouhodobé umístění objektu na pozemku.
24. K dalším námitkám nutno uvést, že odkaz žalobce na § 79 odst. 3 písm. j) stavebního zákona je v dané věci irrelevantní. I kdyby bylo předmětné ustanovení účinné v rozhodné době, na dotčenou stavbu by toto ustanovení nedopadalo. Proto nebylo potřeba provádět navržené důkazy, a to výsledky svědků ani dokazování správními spisy.
25. Dále soud neviděl důvodu provádět jako důkaz dokumentaci k dělení pozemku č. p. x v k. ú. Ch., jelikož není patrné, k čemu by tento důkaz sloužil, a co jím chtěli žalobci prokázat. Ze stejného důvodu pak soud považoval za nadbytečné provádět jako důkaz přehled správních řízení se společností DOBET, spol. s r. o., či stanovovat předběžnou otázku stran legalnosti „Ochranného pásma II. stupně pro vodní zdroj O. N. V., lokalita 2“, neboť žalobce konkrétně neuvedl, v čem tato předběžná otázka (či správní řízení se společností DOBET, spol. s r. o.) má souviset s probíhajícím soudním řízením a se zákonností rozhodnutí správních orgánů.
26. Žalobce rovněž namítl, že žalovaný v předmětném řízení, jež nebylo zahájeno na návrh, neměl použít koncentraci řízení, přičemž žalovaný pochybil, pokud se nezabýval námitkami žalobce s ohledem na koncentraci řízení. Zde lze obecně konstatovat, že řízení o odstranění stavby je řízením zahájeným z moci úřední, v němž má být uložena povinnost, nelze tudíž použít zásadu koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011-48, publ. pod č. 2412/2011 Sb., www.nssoud.cz; příp. též viz Vedral, J. Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 727). Jedná se však pouze o akademickou úvahu, neboť soud nezjistil z napadeného rozhodnutí, že by žalovaný nevypořádal nějaké námitky pouze s ohledem na

koncentraci řízení. Až ve vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že nebylo přihlíženo k návrhu žalobce na připojení správních spisů týkajících se pozemků uvedených v odvolání ze dvou důvodů; jednak s ohledem na zásadu koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jednak pro nadbytečnost navrhovaných důkazů, neboť namítaný nerovný přístup žalovaný již přezkoumal a neshledal jej. Jak však soud zjistil z napadeného rozhodnutí, žalovaný nepřipojení správních spisů odůvodnil jejich nadbytečností a toto svoje stanovisko rozvedl (viz str. 7, předposlední odstavec odůvodnění).

27. Žalobce dále namítal porušení zásady legitimního očekávání s tím, že v obdobných případech by mělo být rozhodováno obdobně. Uvedl, že v jiných případech stavební úřad stavby povolil. Soudu je z úřední činnosti známo, že správní orgány ve věcech obdobných postupovaly shodně jako v tomto řízení. Obdobná rozhodnutí jako ve věci žalobce (nařízení odstranění stavby) týkající se stejného katastrálního území byla napadena u zdejšího soudu žalobami vedenými pod sp. zn. 29 A 71/2013, 29 A 53/2014, 29 A 52/2015, 31 A 3/2014, 31 A 4/2014, 29 A 12/2015. Ve všech těchto případech se jednalo o maringotky na kolech a předmětem řízení bylo odstranění stavby, nikoliv povolení stavby, respektive dodatečné povolení stavby. Soud v této souvislosti především zdůrazňuje, že uvedený argument povolení stavby je v rozporu s ostatními argumenty žalobce, který především popírá, že by maringotka měla být stavbou vyžadující povolení. Nadto žalobce ani o dodatečné povolení stavby nepožádal. Ze stejného důvodu je nepřijatelná rovněž argumentace žalobce o kolaudaci staveb na tzv. „Rybářském poloostrově“.
28. Pokud žalobce odkazoval na vyhlášku Městského úřadu v Uherském Hradišti z 16. 6. 2006 týkající se vodních ploch a těžby, soud konstatuje, že tato vyhláška se týká změny ochranného pásma vodního zdroje, konkrétně ochranného pásma II. stupně vodního zdroje O. N. V., je součástí správního spisu, týká se i pozemku parc. č. x v k. ú. Ch. a stanovuje podmínky ochrany, mezi kterými pro území v ochranném pásmu II. stupně pro vodní zdroj O. N. V. byla stanovena podmínka zákaz výstavby všech objektů mimo objekty vodárenské a těžební. Jak správně poukázal žalovaný, byla změněna rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje, ze dne 8. 11. 2006 č. 154, které je rovněž součástí správního spisu, přičemž uvedená podmínka byla upřesněna tak, že je zakázáno umístění a realizace staveb včetně jiných zařízení (nesplňujících kritérium stavby) mimo objekty vodárenské a těžební.
29. Žalobce poukázal na to, že ve vyhlášce Městského úřadu v Uherském Hradišti bylo uvedeno, že má být zpracována koncepce řešící možnost rekreačního využití těžební jezera, na základě které bude po ukončení těžby možno upravit režim v ochranném pásmu a navrhoval, aby soud tuto koncepci vyžádal. Soud tento návrh pokládá za zcela nadbytečný pro posouzení věci. Podstatná je totiž existence výše uvedených vyhlášek, které jednoznačně zakazují umístění a realizaci staveb včetně jiných zařízení (nesplňujících kritérium stavby) mimo objekty vodárenské a těžební v době rozhodování správních orgánů.
30. Pokud žalobce v žalobě argumentoval dotčením svých práv z důvodu, že je mu znemožněno obhospodařovat vlastní pozemek a využívat ho k chovu včel s tím, že v maringotce jsou umístěny úly, soud konstatuje, že tuto námitku žalobce ve správním řízení nevznášel a z fotodokumentace není zřejmé, že by maringotka byla využívána k chovu včel.
31. Pokud žalobce odkazoval na vyjádření Slováckých vodáren a kanalizací a.s. a stanovisko Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského, soud se zcela ztotožňuje s vyjádřením žalovaného k této problematice. V případě Slováckých vodáren a kanalizací a.s. se nejednalo o stanovisko dotčeného orgánu, které by mělo být podkladem rozhodnutí, ale o vyjádření účastníka řízení. Bylo na účastníku řízení, aby vyjádřil svoje stanovisko k věci způsobem, který uznal za vhodný. Pokud žalobce argumentoval stanoviskem Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského, žádné takové

stanovisko se ve správním spise nenachází a není zmiňováno ani v rozhodnutí žalovaného, ani v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

V. Závěr a náklady řízení

32. Krajský soud v Brně tedy shledal žalobní námitky neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
34. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení (ostatně osoby zúčastněné na řízení takové důvody ani netvrdily).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. února 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu